

Modern insanın yalnızlık rüyası

04.04.2019 Perşembe 00:01 - Son Güncelleme: 04.04.2019 Perşembe 00:56

Murat Gülsoy yeni yayımlanan kitabı 'Ve Ateş Bizi Çağırıyor'da sadece romancı olmadığını yazı üzerinde düşünen, eserlerini bir mimar edasıyla inşa eden edebiyatçı olduğunu da ortaya koyuyor. Yazar, sağlam bir yapı üzerine inşa edilmiş, güçlü metinde modern insan kendisinin peşinden gidiyor.

Modern yaşamda bireylerin gördüğü rüyaların eskiye nazaran daha girift olduğunu düşünüyorum. Büyük şehirlerde yeni bir güne uyandığında ona uygun maske takarak yaşayan, söylediği yalanların renkleri gün içinde değişen, koşuşturma içinde geçen bir insanın rüyaları önceki yüzyıllardaki rüyalardan mutlaka farklıdır. Daha karmaşıktır. Ertesi sabah yeni bir güne uyandığımızda, gece gördüğümüz rüya ile sanki o günü yeniden yaşamış olup, zihnimizdeki labirentin oyununa maruz kalırız. Yaşadıklarımıza bir de rüyada eklenen ya da tamamlanan detaylar var. Modern yaşam bir çeşit muamma. Murat Gülsoy'un yeni romanı 'Ve Ateş Bizi Tüketiyor' okuru modern bir rüya içinde dolaştırıyor.

İsmi bilmediğimiz kahramanın kapısı bir akşam vakti çalınır. Gelen, karşı komşusu yaşlı kadındır. Kocasını, emekli ağır ceza hâkimi kaybolmuştur. Yaşlı kadın, kahramanımızdan onu bulmasını rica eder. Kahramanımız da hiç tanımadığı komşusunun bu isteğini, sanki böyle bir teklifi beklermiş gibi, kabul eder. Kadın, kocasının kimliğini verir ama kimlik oldukça eskidir. Kaybolan adamın yaklaşık 30 yıl önceki fotoğrafı vardır, kimlikte. Kahramanımız bir tutulma anında nefes alıyor gibi, kaybolan kişinin yeni bir fotoğrafı olup olmadığını sormaz bile. Yeni demlediği çayını yudumlamadan kendini gecenin içine bırakır.

Hikâye buradan sonra başlıyor. Kahramanımız kendisini bıraktığı ve iyi tanıdığını düşündüğü sokaklarda dolaşırken hiç tanımadığı insanlarla tanışıyor, sokak aralarına giriyor, hayallerle karşılaşılıyor, kendisinin de şaşırıldığı cümleler kuruyor. Sanki şehir büyük bir lunaparkmış da kahramanımız bunu yeni fark ediyormuş gibi arşınlıyor, büyük şehrin gecelerini.

Bu şaşkınlığı tüm gece boyunca yaşıyor. Sanki daha önce bir amacı yokmuş, kendisine bir amaç edinmiş gibi. Böylece kahramanımız geçmişteki ruh halinden sıyrılıp sanki yeni doğmuş birisi gibi karşımıza çıkıyor, bir gece vakti. Yaşadıkları çok net değil. Bir rüyanın ya da bir kâbusun içinde yaşıyor. Yalnız, onun ruh hali büyük şehirlerini geceleri gibi, tekin değil. Bu tekinsizlik tüm roman boyunca sürüyor.

Reklam Google tarafından kapatıldı

Bu reklamı gösterme

Neden bu reklam? ⓘ

Murat Gülsoy isimsiz kahramanının yolculuğunu bir realite ile kurgulamış fakat okur, kendini zamanla fantastik bir atmosferin içinde buluyor. Okurun bulunduğu yeri yadırgamaması, kendini kurgunun akışına bırakması yazar adına önemli bir başarıdır. Çünkü kahramanımız, yaşlı komşusunu aradığında dünyanın gerçekliğiyle yüzleşirken karşılaştığı kişilerle sanki sislerin arkasından konuşuyor gibi. Sesler yankılanıyor, büyülü bir hal alıyor. Bu büyük şehrin sisli geceleri modern insanın bilinçaltını da şekillendiriyor ve orada yıllardır gizlenmiş olan tortuları gün yüzüne çıkarıyor.

Kahramanımızın emekli bir ağır ceza hâkimini araması esnasında karşılaştığı durumlarda adaleti sorguladığını görüyoruz. Bu sorgulama süreci insanlar arasındaki kararlarda vicdanın nerede olduğunu, birbirimizle-özellikle büyükşehirlerdeki insanların ilişkilerinde gerçeği sorguluyor. Bu sorgulamanın varoluşsal bir durum da ortaya çıkardığını söylemek mümkündür.

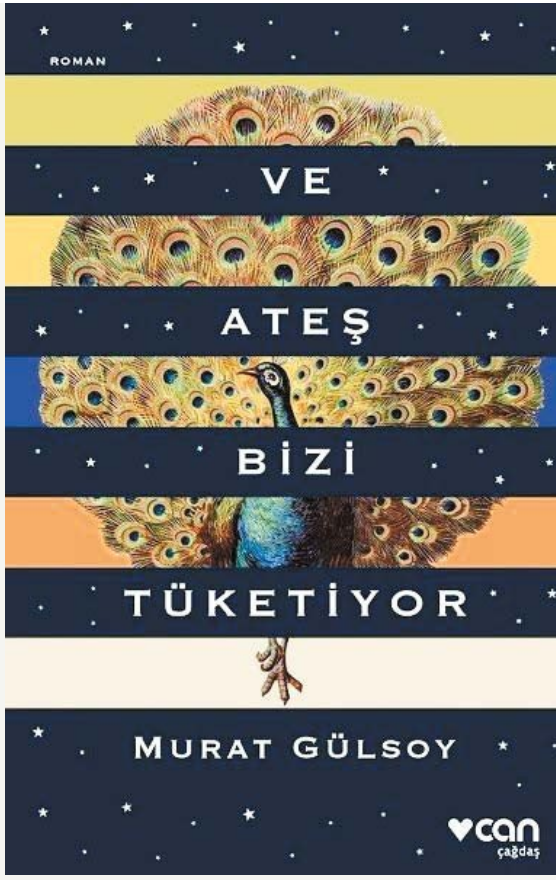
Kahramanımızın tüm gece boyunca büyük şehrin labirentinde dolaşması, labirentin girdiği her sokağında farklı durumlarla karşılaşması okuru metinden uzaklaştırmıyor, aksine merak duygusunu daha da güçlendiriyor. Kahramanımızın karşılaştığı insanlarla roman daha da derinleşiyor. Gülsoy, bunu yaparken yakın tarihteki olaylara da göndermeler yapmayı ihmal etmiyor.

Reklam Google tarafından kapatıldı

Bu reklamı gösterme

Neden bu reklam? ⓘ

Romanda sadece isimsiz kahramanımızın değil, diğer yan karakterlerin de arayış içinde olduğunu görüyoruz. Bir Nevruz ateşinde toplanıp dertleşen insanlar, birbirlerinin yüzlerinde kendilerine ait bir kimlik arıyor gibi. Büyük şehirlerde yaşayan insanların ne kadarı gerçekten kendisi ki?

İsimsiz kahramanımız roman boyunca nereye gidiyor, pekiyi? Sadece elindeki eski bir kimlikle yaşlı ağır ceza hakiminin peşinde mi, aslında hiç tanımadığı bir kadının mı, yoksa kendisinin mi? Bunu hiç bilemiyoruz. Belki de tüm bunlar modern insanın yalnızlık rüyalarından sadece birisidir.

Murat Gülsoy sadece bir romancı değil. Yazı üzerinde düşünen, eserlerini bir mimar edasıyla inşa eden bir edebiyatçı. Son romanı 'Ve Ateş Bizi Tüketiyor', sağlam bir yapı üzerine inşa edilmiş, güçlü bir metin.